

КИНО

2-2025

Kannen kuva: Muuri
Karhunpentujen
kämppäretkellä.

Veeti "Sentti" Varjo,
lippukunnanjohtaja

KIHO 2 - 2025

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

Päätoimittaja
Veeti Varjo

Toimitussihteeri
Helmi Palonkorpi

Taittaja
Veera Melvasalo

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
helmi.palonkorpi@gmail.com

Tilinumero: FI29 1031 3000 7781 21
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Painopaikka
Origos Oy
Levikki 411 kpl
ISSN 0356-2464

PÄÄKIRJOITUS

Minä käyn joka vuosi vain yksillä festareilla. Siellä soitetaan vain hyvää musiikkia ja äänenvoimakkuus on sopiva. Ihmiset ovat iloisia eivätkä esiinny päihtyneinä. Tunnelma on yhteisöllinen ja taianomainen. Erikoisinta on se, että kaikki maailman parhaat artistit ovat saapuneet paikalle ja minä pääsen esiintymään yhdessä heidän kanssaan. Kyseinen festivaali on maailman suurin viestisuunnistuskilpailu, Suomen suurin aikuisliikuntatapahtuma, suunnistajan joulu, juhannus ja vappu eli Jukolan viesti.

HeMen osallistumisella Jukolaan on pitkät perinteet. Onhan suunnistustaito yksi oleellisimmista metsänkävijän taidoista. Jukolan sähköisestä tulosarkistosta löytyy HeMelle ensimmäinen tulos vuoden 1960 Jukolan viestistä, jolloin sijoitus oli 110. Joukkueita lähti tuolloin matkaan 132, joista 114 selvisi maaliin. 1970-luvun puolivälistä alkaen HeMe on osallistunut ainakin yhden joukkueen voimin lähes jokaisena vuonna. Vuosien 2005 ja 2014 välillä on osallistuttu selvästi runsaslukuisimmin: Esimerkiksi huippuvuosina 2005 ja 2010 HeMeä edusti neljä joukkuetta Jukolassa ja kolme Venlojen viestissä eli yhteensä 40 suunnistajaa.

Huomasittehan, että ”huippuvuosilla” viitataan suunnistajien lukumäärään, enkä parhaimpiin tuloksiin. Eihän me sieltä mitaleja lähdetä hakemaan, vaan omaa parasta suoritusta ja joukkuehenkeä vahvistavaa elämystä! Hyväksytty suoritus on hyvä suoritus. Yhteisöllisyyden tunne, festaritunnelma ja Jukolan yö ovat kovia vetovoimatekijöitä, joita ei kokematta voi käsittää. Ensimmäistä kertaa mukana olleet Tähkä, Lumme, Benji ja Kasse olivat ilmeisesti saaneet kuulla huhua edellä mainituista Jukolan ihmeistä. Kuulemani perusteella kokemus oli heille mieluinen ja ensi vuonnakin kannattaa lähteä remmiin. Silloin otellaan Kotkassa 13.–14.6.2026.

On mieltäylentävää huomata, kuinka vuosien 2018–2022 enintään kahden joukkueen taantuma-ajan jälkeen on taas viime vuosina noustu kolmen ja nyt neljän joukkueen vahvuuteen! Sovitaanko, että rikotaan tuo aiempi seitsemän joukkueen ennätys sitten 17.–18.6.2028 Espoo-Jukolassa, jossa kaikki konkarit, johtajat, vaeltajat ja nykyiset vartsut kantavat kortensa kekoon?

Alkuvuosi on ollut hemeläisille hyvä – iloinen ja toiminnantäyteinen. Suunnistustakin on harjoiteltu talviretkellä, kämppiksillä, viikkotoiminnassa, VJ-kurssilla, kahdella vaelluksella, kahdessa Tiituksen Töräyksessä sekä kolmessa muussa partiotaitokilpailussa. Toivotaan, että loppuvuosi sujuu yhtä reippaissa merkeissä. Seuraavan kerran suunnistetaan yhdessä Evolla Suomen Metsänkävijöiden kesäleirillä Karhumatkalla. Ja katsotaan, jos löydettäisiin vaikka elokuulta sopiva päivä Jytä-suunnistusta varten.

Sentti

Kämppäretkiä...

Karhareiden kämppis

Haettiin vettä ja käytiin paikkakierros, sitten me syötiin perunamuussia ja pullia. Sitten menttiin rasteille. Päästiin vuolemaan. Laitettiin makuualustat ja makuupussit. Rasteja oli 1.vuoleminen, 2. pelattiin Kimin koetta, 3. menttiin Kolkkakylään ja tehtiin erilaisii juttuja, esim. koitettiin heittää 5 käpyä ämpäriin. Kun kaikki rastit oli tehty. Leikittiin norjalaista jalkaleikkiä. Lisäksi leikittiin KIKABOOM. Iltanuotiolla laulettiin ja syötiin iltapalaa. Iltapalaksi tarjoiltiin leipää ja avaruusbanaaneja.

Sunnuntaina opettelimme tähtikuvioita ja piirsimme aurinkokunnan pahvilautasille. Aamu oli tosi pitkä. Kalastelimme mörköjä. Saimme ISON mörköhauen.

Terveisin,
Karharit

Valmiina retkeilemään!

Myyristen kämppis

Kirjoita siihen että:

- "Ruoka oli hyvää"
- "Kaikki nukkui hyvin (ainakin melkein)"
- "Oli aika kylmä: vesikanisterit ja juomapullotkin jäätyivät, Pupun pullossa oli jäähilettä"
- "Leikittiin kaikenlaisia erilaisia leikkejä. Parasta oli kaikki"
- "Menimme pienelle vaellukselle Hirvikallioille: teimme trangialla ruokaa ja suunnittelimme iltanuotioesityksiä"
- "Että oli sairaanhienoja ja hyviä iltanotskiesityksiä"
- "Aamupalaksi oli puuroa ja opimme että se on vettä ja puurohiutaleita"
- "Päivän hyvänä työnä siivosimme polut"
- "Retki kaikenkaikkiaan todella hauska"
- "Jotkut kiipesivät pienelle vuorelle tai jotain"

Osa myyristen kertomuksen kirjoittajista.

Etsi kuvasta vuoren valloittaja:

Oravanpoikien kämppis

Me käveltiin tänne. Vene oli rikki ja Kuusenkäpy oppi vuolemaan. Me vuolttiin ja me leikittiin leikkejä. Tehtiin maja. Me syötiin tosi hyvää ruokaa.

Kirjoitti Hapsu eli retken ajan Halinalle

Edin lisäkommentti: nähtiin käpytikka, kaks joutsenta, yks korvasieni ja pieni mustavalkoinen lintu jota kukaan ei tunnistanut ja jota en löytänyt lintukirjasta

Kettujen kämppis

Perjantai-iltana vartsut saapuivat muumilaaksoon hämmästyneinä ja väsyneinä. Muumit patistivat vartsut iltaruoan jälkeen nukkumaan jotta voimia riittäisi viikonlopulle.

Seuraavana aamuna muumit herättivät vartsut lumisateeseen, joka ei päivän kulkua haitannut. Aamupalan jälkeen vartsut auttoivat muumeja laittamaan muumilaaksoa kesäkuntoon. Heistä oli valtava apu! Urakoinnin jälkeen kaikki olivat nälkäisiä ja muumimamman keitokset maistuivat mielellään. Loppupäivä meni muumilaakson kiertelemisessä, muumeihin tutustumisessa ja aikaa viettäessä. Päivän päätteeksi muumimamma paistoi vielä kaikille lettuja palkkioksi avusta.

Sunnuntaina oli jo aika lähteä, meneepä aika nopeasti! Vartsut auttoivat vielä muumitalon siivouksessa ja sen jälkeen oli aika hyvästellä muumilaakso. Toivottavasti saamme vielä tavata muumit uudestaan!

Mäyrien kämppis

Perjantaina saavuimme bussilla karprintien pysäkille ja kävelimme siitä yöviläntietä pitkin kämpälle. Illalla söimme hampurilaisia ja pelasimme korttipelejä yhdessä.

Lauantaina vartsut rakensivat luonnonmateriaaleista kestävän kehityksen kaupungin, kuvasivat oman versionsa Ryhmä hausta ja suunnistivat. Ohjelmassa oli myös paljon ulkoleikkejä, poikkeuksellisen lämpimän kevätauringon nauttimista sekä hyvä työ.

Sunnuntaina pakkasimme, söimme, siivosimme ja lähdimme bussilla takaisin kohti Helsinkiä.

VJ-kurssi

Huhtikuun pisimpänä viikonloppuna sekä erinäisinä muina arkipäivinä piti järjestettävän vartionjohtajan peruskurssi. Kurssille osallistui yhdeksän nohevaa nuorta ja Toivon mukaan heidät nähdään tulevaisuudessakin toiminnan ytimessä.

Se mitä kurssilla varsinaisesti tapahtui, jääköön kämpällä vierailevien selvitettäväksi. Todettakoon kuitenkin, että vaihtelevien sääolosuhteiden siivittämänä jokainen oppi varmasti jotain ja hauskaakin taisi olla, vaikka aurinko ei aina paistanut.

Kurssilaisille kysymyksenä: muistatko vielä, mitä opit?

Kissa sai osakseen ihailua.

Kimparin metsä-ekskursio

Teimme ekskursion kämpälle. Kielitoimiston sanakirjan mukaan ekskursio tarkoittaa tutustumisretkeä tai ryhmäopintomatkaa. Teeman mukaisesti kävelimmekin läpi Kimparin maastojen ja tutustuimme sen ekosysteemeihin. Wikipedian mukaan ekosysteemi ”tarkoittaa luonnoltaan verraten yhtenäisen alueen eliöiden ja elottomien ympäristötekijöiden muodostamaa toiminnallista kokonaisuutta”. Toimintaa retkellämme riittikin, sillä askelia kertyi reitinvalinnoista riippuen nelisen tuhatta. Pää tavoite ekskursiollamme oli kuitenkin selvittää alueen metsätyyppien kunto ja ihmetellä tulevaisuuden hoitosuunnitelmaa. Mistä löytyvät parhaat polttopuut ja mikä puu pitää ehdottomasti jättää pystyyn?

Jos sinulla on mielipide Kimparin metsien hoidosta tai haluat osallistua, ota yhteyttä:
<https://forms.gle/4BkdHYS4B9x1KcaD8>

Partiotaitokilpailuja...

Töllö Törmä, huhtikuu

Törmä alkoi leikkipuisto oravan luona Herttoniemessä. Kisa alkoi 9:00 ja onneksi koko vartiomme oli ajoissa paikalla. Ensimmäisen rastin tehtävä oli työlaatikon rakentaminen. Kukka otti ohjat ja Pepe sahasi voimalla. Koko ryhmä toimi erinomaisesti ja pääsimme lähtemään rastilta laadukkaana työlaatikon luovuttaneena tuomareille. Seuraava rasti oli ihan vieressä ja siinä meidän piti puhdistaa kolikko, tehdä kompassi ja tehdä tuli. Kolikon puhdistus ja tulen teko onnistuivat, mutta kompassin teko ei. Lähdimme kiireesti seuraavalle rastille, siellä osa vartiostamme oli verhon takana ja siellä näkyi kaikki Suomen presidentit vuosiluku järjestyksessä. Toisella puolella verhoa toinen osa vartiostamme muodosti presidenttien järjestyksen vihjeiden avulla. Kuvailu oli sekavaa, kun ulkonäkö oli suurin apumme ja presidentit näyttivät tosi samanlaisilta. Neljännellä rastilla menimme suunnistamaan. Rasti toimi niin, että yhdessä puussa oli kartta rastien sijainneista ja niitä piti etsiä pieneltä alueelta. Päätimme pätevänä ryhmänä muistaa rastien sijainnit ja ottaa kaikki kerralla. Seuraava rasti oli polku, jossa oli kysymys ja neljä vastausvaihtoehtoa. Polku meni nopeasti, kun kysymykset olivat helppoja. Kuudes rasti oli rinne, jossa oli minuutin pitkiä tehtäviä, jotka olivat mukavia. Seuraavalle rastille kesti mennä, koska epäröimme reitistä, mutta rasti löytyi. Rastilla tehtävämme oli tehdä kahdesta pienestä oksasta ja kahdesta isosta oksasta narujen avulla paari. Naruja ei ollut paljon joten piti vain luottaa prosessiin, jotta yksi meistä voitaisiin kantaa siinä. Kuusi valittiin uhriksi paariimme, Twix ja Pepe kantoivat hänet noin 20m radan edestakaisin. Seuraavalla rastilla teimme lettuja, hillon ja kermavaahdon kera. Rastiin kuului toinen osuus, jossa piti tehdä taulu mallin mukaan, jossa oli eri solmuja. Rasti sujui nopeasti, kun kaikki olivat ahkeria.

Seuraava rasti oli ensiapu rasti. Potilas joka oli nukke oli saanut kyyn pureman ja häntä piti elvyttää. Viimeisellä rastilla piti jatkaa laulua. Meille sanottiin pari sanaa, joista piti jatkaa laulua. Jos emme keksineet laulua niin meille sanottiin lisää sanoja kaksi kertaa vielä. Tiesimme ihan hyvin lauluja, mutta jotkut olivat tuntemattomia. Seuraavaksi oli maali, johon tulimme toisena, mutta ensimmäisenä meidän sarjasta. Maali oli orava puistossa, jossa oli puistoruokailu, joka oli hernekeittoa. Päivä oli mukava ja olimme maalissa noin 13:30 ja sää oli onneksi hyvä koko päivän.

Kirjoittaja: Twix

*Aloitusrastin
kätevyystehtävä.*

PäPa: Töllö-Törmä (26.4.2025 Herttoniemi)

Vihreä: P.S. Makkaraperunat (Merenneito, Patteri, Peruna, Simpukka, Makkara) 4./14

Oranssi: Pepe ja erajormat (Kukka, Pepperoni, Twix, Kuusi, Tuutti) 1./7

Turkoosi: Harakat (Ilmapallo, Pilvi, Pentu, Tiuhti) 5./27

Tiituksen töräys, toukokuu

Kisat alkoivat lauantaina aamulla parkkipaikalta. Alussa oli kätevyys, joka oli hermoja raastava. Tunnin raatamisen jälkeen pääsimme lähtemään rastiradalle. Radan alussa meidän piti osata käyttää relaskooppia, joka oli mielestäni mielenkiintoista.

Jonkin ajan päästä pääsimme suunnistamaan, jossa minun vartiolla kesti 3 tuntia, vaikka sentti arvioi menevän 30 min.

Päivällisrastin jälkeen jermut lähtivät kotiin, ja vartsuilla alkoi retki kohti yörastia.

Vartioikäiset päättivät kuitenkin yhdistäytyä ennen rastilta lähtöä. Yörasti ei sopinut todellakaan heikkohermoisille. Kun osa vartiosta meni nukkumaan laavuun, loput jäivät vielä tekemään rastikäskyjä. Paistoin hyvin hyvin sokerista pullataikinaa letuiksi, ja teimme lihapullia. Kun oli aika mennä nukkumaan, huomasimme että aikaisemmin nukkumaan menneet vartsut olivat vallanneet laavun. Näin ollen me pystytimme oman laavun ilman keppejä, kahdelta yöllä.

Sunnuntaina lähdimmekin jo loppusuoralle kisoja, sekä tietenkin kotiin.

Kirjoittanut: pepe

Jermujen piirrustusrasti vaati yhteistyötä.

Vartioikäisten oli myös autettava toisiaan.

Kevät SM: Pusikko, toukokuu

teksti: Kukka

Kaarinaan saavuttiin kahdessa osassa. Paikalla oltiin jo ennen kisakeskuksen aukeamista, mutta päästiin sisälle kuitenkin. Liikuntasalissa, jossa yövyimme oli pallo ja kiipeilyseinä, joten tylsää ei tullut. Aamulla olimme (yllätys yllätys) aamupalalla ekoina. Kisa lähti käyntiin kätevyydellä, jossa tehtiinkin vaikka mitä, tosin lopputuloksista ei tarvitse puhua. Olimme koko kisan oman sarjamme ekoina, tietenkin, mitä muuta muka voisi olettaa.

Kuva: Lounais-Suomen partiopiiri / Vilma Koskela

Kisan jälkeen oli maalissa kosolti aikaa. Rastit olivat kivoja, ja kohtuu helppoja. Eikä rastihenkilöidenkään ystävällisyydestä ole valittamista, kun ei heitä haitannut, vaikka hukkanamme kaikki paperimme kisan puolessavälissä. Valitettavasti emme ehtineet jäädä palkintojenjakoon, koska lähibussiaikataulut tulivat yllätyksenä, ja saimmekin yllätyskävelyn.

Kevät-SM: Pusikko (17.5.2025 Kaarina)

Vihreä: Mäyke (Nipsu, Kukka, Merenneito, Patteri, Makkara) **3./18**

Kuva: Matias Artima

Leon Lenkki ja Hilkan kilpa, toukokuu

Teksti: Nappula

Perjantaina Barbiet jättivät Malibun ja lähtivät kohti Nokiaa. Perille saavuttuaan Barbiet ihmettelivät vierasta kaupunkia ja suuntasivat kisakeskukselle.

Lauantai aamuna kauneusunien ja sadan hiusharjan vedon jälkeen Barbiet lähtivät kisaamaan. Rastit olivat mahtavia, mutta paras oli rinkelautta.... VAIKKA SUORITUS OLIKIN HYLÄTTY?!?!?!?! LAUTTA OLI KAIKISTA HIENOIN!!!!... nyt ei ollut kovin Barbiemaista puhetta... Matka jatkui iloisesti ja pitkä ryteikkö ei pysäyttänyt meitä. Päivällä saimme leipoa tuomiontikkarin, kalman kaurakeksin ja vaivalloisen vaahtokarkin. Matkan lopussa asfaltilla kävely alkoi ärsyttämään ja Lumme Barbie otti kauneusunet. Iltarastilla Barbiet kasasivat matka Barbie Dream Housen. Rakennettiin leijuvia pöytiä, suunnistettiin ja kokattiin, veli. Näiden lisäksi Barbiet löysivät Kenit, mutta harmiksemme Kenit eivät tienneet sitä itse.

Sunnuntaina kauneusunet jäivät pahasti kesken, koska lintu ei laulanutkaan. Ei auttanut muu, kuin harjata hiukset vain viisikymmentä kertaa ja lähteä matkaan. Otettiin aamun suunnistuksessa isosti ällää, koska Emit katosi (sori snt), mutta se löytyikin (sorry not sorry snt). Välissä pelastimme pari hätäantynyttä porsasta, vaikka kaksi Barbeista käyttäytyikin barbaarimaisesti. Pääsimme maaliin ja sanoimme Keneille heipat (100% for sure sanottiin, eikä vaan lähetty). Päivä päättyi iloisesti ruoan ääreen.

Leon Lenkki ja Hilkan Kilpa (24.-25.5.2025 Nokia)

Punainen: Barbiet 5./8

Vaelluksia...

Samoajavaellus, huhtikuu

Orivesi, Pirkanmaa

Lähdimme perjantaina monen mutkan jälkeen junalla kohti Orivettä. Perillä kävimme kaupassa ja saimme kyydin perille. Lähdimme kävelemään ja matkalla pelottavat tarinat alkoivat olemaan liikaa. Ensimmäisen yön laavu olikin jo varattu, mutta onneksi meillä oli jättitelttä. Aamulla syötiin puuroa mutakakun kera ja jatkettiin kävelyä. Lauantai kului nopeasti ja illalla tehtiin pizzaa. Pääsimme myös saunaan, sekä paljuun. Sunnuntaina lähdettiin kotiin.

Variksen Vavahdus -vaellus, kesäkuu

Ruovesi & Helvetinjärven kansallispuisto, Pirkanmaa

Keskiviikkona saavuimme Tampereen kautta Ruovedelle. Lähdimme suoraan kävelemään ja löysimme itsemme Kotavuoren majalta, jossa ihastelimme upeita maisemia. Päivällisellä tuli todettua, ettei meksikon- tai caribianpata ole maailman parasta herkkua... Yöksi menimme Ruokejärvien rannalle.

Torstiaamuna samalla kun valmistimme aamupalaa KuRulaiset (Kurkisuon Rusakot) ystävämme suunnistivat jo kohti Kurua. Itse päätimme jakaantua kävelyvauhdin perusteella kahteen ryhmään lounaalle asti. Toinen ryhmä bongasi matkallaan pöllönkin. Lounaalta pidemmän ajan vaeltajat jatkoivat matkaa, samalla kun perjantaina lähtevät suuntasivat kohti Kurua. Illaksi pidemmän ajan ryhmä saapui suorastaan luksushiekkarannalle, tosin vesi oli kylmää. Ja toiset leiriytyivät kosken rannalle.

Perjantaina pois lähtevät suuntasivat kotia kohti pizzerian kautta. Samalla loput löysivät itsensä Helvetinjärven rannalta ihastelemasta Helvetinkolua. Osalle pelkkä kolu ei riittänyt, joten he lähtivät huisin hauskalle luolaretkelle, samalla kun loput jäivät ottamaan päiväunia. Luola oli odotuksia pienempi, mutta hieno kumminkin. Tämän jälkeen kaikki jäivät pelaamaan korttia. Sentti tosin lähti luontopolulle, josta löysi kanalan, jäätelöä ja sisä vessan... Yöksi menimme Luomajärven rannalle.

Lauantaiaamuna suunnistimme takaisin Kotavuorelle, Pikkukoveron kautta. Perillä olimme ajoissa, ja pelailimme paljon korttia, sekä tutkimme majasta löytyviä kirjoituksia.

Sunnuntaiaamuna oli enää lyhyt matka edessä, ja löysimme itsemme Ruovedeltä jo ennen puolta päivää. Kulutimme rutkasti aikaa kaupassa ja leikkipaikoilla, ennen kuin bussimme lähti Tamperetta kohti neljän jälkeen. Vaihdoimme bussista junaan, jossa pelailimme vielä korttia, kunnes olimmekin jo Pasilassa.

Kirjoittanut: Kukka

Ja muita seikkailuja keväältä...

Mänkijäpäivät, huhtikuu

Nuukio

Viikonlopun aikana edistimme Karhumatkan suunnittelua ja tutustuimme SuMen ansiomerkkeihin työpajojen merkeissä. Lisäksi kuulumme Westendin Metsänkävijöiden toimintamalleista. Perinteisen ohjelman, juhlaillallisen ja yhdessäolon lisäksi kisailimme leikkimielisen Mänkijämittelön parissa. Onnittelut kaikille voittajille!

Suomen Metsänkävijät ry:n hallitus vuodelle 2025:

Mikko Hurme, TuMe
Antti Karhunen, TuMe
Tuukka Pihlaja, JäMe
Veera Melvasalo, HeMe
Heini Muukkonen, HeMe
Jori Torkkila, TuMe

*Partiolaisen taitoihin kuuluu
tulen turvallinen käsittely.
Muista tarkistaa
metsäpalovaroituksen
ennen tulentekoa!*

Paraati, huhtikuu

Kaikenikäiset hemeläiset osallistuivat Pääkaupunkiseudun Partiolaisten Paraatiin 27.4. yhdessä Espoon, Kirkkonummen ja Tapiolan Metsänkävijöiden kanssa. Kokoonnuimme yhdessä metsänkävijälippukuntien kanssa Kauppatorilla, josta siirryimme yhdessä Senaatintorille. Senaatintorilla yhteisessä ohjelmassa kuulumme presidentti Sauli Niinistön puheen ja seurasimme ansiomerkkien, kuten Mannerheim-solkien ja Hopeasuden, jakoa. Onnittelut ansioituneille!

Itse paraati kulki reittiä Aleksanterinkatu - Mikonkatu - Pohjois-Esplanadi - Unioninkatu. Paraatin kulkua pystyi seuraamaan Aleksanterikadun, sekä Pohjois-Esplanadin varrelta, paraatin ohimarssin vastaanottopaikka sijaitsi Pohjois-Esplanadilla. Paraati palasi takaisin Senaatintorille, josta johtajat siirtyivät johtajakahveille Tuomiokirkon kryptaan auttamaan järjestelyissä. HeMe nimittäin oli järjestelyvastuussa, joten paraatin aikana osa hemeläisistä järjesteli kahvituksen valmiiksi ja paraatin jälkeen loput johtajistosta siirtyi auttamaan. Kahvitus sujui hyvin, kiitoksia sateli usealta taholta. Suuret kiitokset vielä kerran kaikille kahvituksen järjestelyille osallistuneille!

Kuva: PöPa / Petteri Ojala

Vohvelipäivä, toukokuu

Tänä vuonna Helsingin Metsänkävijät osallistui taas perinteiseen tapaan Pikkis Juhlili -tapahtumaan 17.5. Konseptia oli kuitenkin hiukan päivitetty ja tänä vuonna vietettiin vohvelipäivää! Tapahtuma oli menestys ja vohvelit loppuivatkin jo ennen tapahtuman loppua. (Tosin eräs loppikin vei osan myytävistä.) Toisaalta myyjät ja paistajat pääsivätkin siis nauttimaan Pikkis Juhlili -tapahtuman muista kojuista, eläimistä ja kirpputorista. Ensi vuonna taas nähdään, tuplatun taikinan kera!

Kiitos kaikille tapahtumassa käyneille!

8.11.2025 Hernaripäivä

Seuraava mahdollisuutesi tukea lippukuntaa ja nauttia itsetehtyjä herkkuja. Pysy kuulolla!

Instagram: @helsinginmetsankavijat
Facebook: Helsingin Metsänkävijät ry

Tavarat kiertoon Vernon konttitorilla!

Tänäkin kesänä Hemeläiset ohjaavat kirpputorin liikennettä, tervetuloa myymään tai ostoksille!
Kesän konttitorin päivämäärät: 29.6., 6.7., 13.7., 20.7., 17.8. ja 24.8. Saapumisohteet ja lisätietoa: vermo.fi/konttitori

Nahkalilja

Aikaisin keskiviikkoamuna hypättiin auton kyytiin kohti Nappulan isovanhempien kotia Suomenniemellä. 40 kilometrin päässä jäätettiin pois kyydistä ja noin kello 11.30 alkoi nahkaliljan suorittaminen. Tavoitteena oli suorituksen kriteerien mukaisesti saada matka käveltyä 24 tunnissa.

Kävely alkoi mukavasti, aurinko paistoi ja lämpötila oli juuri sopivat reilut 15 astetta. Matkan varrella juteltiin, syötiin reilusti eväitä ja käytiin pyörähtämässä Neuvostoliiton aikaisessa helikopterissa. Asetimme matkan alussa tavoitteen ehtiä syömään puolivälissä sijaitsevaan ravintolaan, ja kun 15 kilometrin kohdalla tajusimme ehkä oikeasti ehtivämme sinne, ei meitä kahdeksaan kilometriin edes pieni sadekuuro saanut pysähtymään. Kyllä sitten burgerit ja kanakorit maittoivat!

Loppumatkasta tauot venyivät venymistään ja niiden välimatkat lyhenivät. Lopulta, kun kello löi yhdeksän, oli vielä 6 kilometriä jäljellä, eikä jalat tuntuneet enää kantavan, tajusimme matkan kestävän tätä menoa pitkälle yöhön. Järkeilimme, että koska haastetta oli 24 tuntia aikaa suorittaa, olisi meillä vielä huomina aamu aikaa kävellä viimeiset kilometrit. Niimpä saimme kyydin (ja kylmät kokikset, nam!) ja matka saisi jatkua seuraavana päivänä.

Aamulla hyvin levänneinä, syöneinä ja saunoneina lähdimme vielä viimeiselle taipaleelle, ja kylläpä kävely tuntuikin paljon kevyemmältä, vaikka eilisen kävelyn tuomat rasitukset vaivasivatkin jalkoja. Kun vihdoinkin oli 40 kilometriä mittarissa, alkoi meillä vielä viimeinen haaste: palautua ennen viikonloppuna koittavaa Jukolan viestiä...

Kirjoittanut Lumme

Mikkeli-Jukolaan ja -Venlohin lähti taas melkoinen joukkio hemeläisiä aina vartsuista konkareihin. Betonitehtaan pihalle pystyyn noussut kisakeskus oli pölyinen ja kilometrien päässä teltoista, mutta tunnelma suunnistajien joukossa oli silti iloinen. Hemen oma cheerleader Kepa piristi läsnäolollaan suoritukseen valmistautuvia.

Maastot tarjosivat tänä vuonna huomattavasti enemmän nousuja ja laskuja kuin edeltävänä vuonna. Kimparin maastot olivat kuitenkin valmistaneet Hemen joukkueet juuri tätä varten ja suoritukset olivat odotetusti mainioita. Kaikki joukkueet selvisivät kunnialla maaliin eikä hylättyjä suorituksia tullut. Maalisuoralla päivystettiin ja tsempattiin loppukiriä juoksevia. Toivottavasti ensi vuonna saadaan vähintään yhtä monta joukkuetta kasaan!

Kuva: Samu Romo

Nahkaliijasta toivuttu, mutta Venlat vaativat veronsa

Ps. ehdotuksia uudesta kilpailuasusta otetaan vastaan.

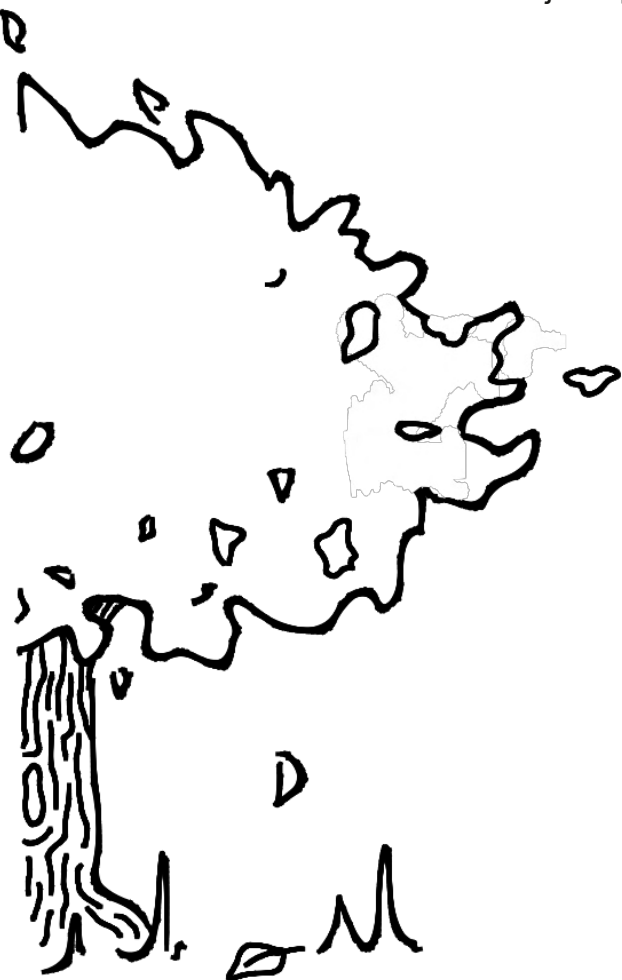
Nuuhku

Nuuhku on aina pitänyt kukista. Sillä se jos mikä on varma kesän merkki, kun pientareille puhkeaa toinen toistaan kauniimpia kukintoja. Kesäisen seesteyden aikana vehreä kaupunki lepää.

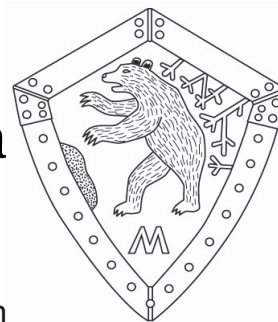
Päivänkakkarat ovat Nuuhkun suosikkeja. Ja ruiskaunokit, jos niitä joskus onnistuu vielä jossakin näkemään. Lupiinit kun ovat vallanneet pientareiden reunat, joskin niitä pitäisi vastuullisen kansalaisen kitkeä talkoohengessä pois kurturuusun vanavedessä.

”Maailman toimivimman kaupungin” uudenkarheassa lähiössä vaivaa Nuuhkua kuitenkin ylenpaattinen hälinä. Aurinko porottaa kirkkaalta taivaalta, eikä tuulenvire helpota runsasta hikoilua. Tienoon ainoat puut ovat vielä kasvuvaiheessa eikä niiden varjon alle pääse kirkkaan keltaisen auringon porotusta pako. Sateen iskiessä ei vesi pääse imeytymään asfaltin läpi (hyvä niin, muuten uusi mammoonian maksanut parkkihalli kokisi vesivahingon) ja kaupungin kadut tulvivat jättäen katupölyn sekä moskan alleen.

Ei Nuuhku kuitenkaan keskiajalle takaisin halua. Mutta vastustaa intohimoisesti lähiluonnon katoamista ja kaipaa lapsuuden lemmikkiniitylle.

100 vuotta omia polkuja

Valtakunnallisen Partio-lehden numeron 6/1925 teemana oli Suomen Metsänkävijäin liitto. Lehden kannessa komeili liiton johtaja "Iso Hukka". Vuonna 1925 liittoon kuului kolme veljesjoukkoa. Helsingin ja Oulun veljesjoukot olivat olleet mukana liiton perustamisesta eli vuodesta 1917 asti. Viipurin Korvenpojat oli liittynyt mukaan keväällä 1924. Partiolehdessä 5/1925 kerrotaan, että 1917 perustettu Viipurin Korvenpojat oli hiljattain vaihtanut nimensä Metsänkävijöiksi.

Yksi lehden artikkeleista käsittelee Metsänkävijäin liiton toimintaa vuodelta 1925. Kunkin kolmen veljesjoukon kuulumisista kerrotaan erikseen ja hieman eri tavalla.

Helsingin Veljesjoukon jäsenluku on 117 jakautuneena yhdeksään vartioon ja kolmeen joukkueeseen. Veljesjoukkoa johtaa "Suuri Savu", johon kuuluvat neljä "Suuren Savun veljeä". Veljesjoukon Kannatusyhdistykseen kuuluu 20 jäsentä. Kevään aikana on toimintaan kuulunut mm: koko kevään kestänyt sairaanhoitokurssi (14 luentoa), partionäytös vanhemmille ja sukulaisille, vartioiden välinen toimintakilpailu, paloharjoitus Kallion paloasemalla sekä osallistuminen Punaisen Ristin päiville. Lisäksi vartiot pelasivat palloa, ottivat osaa Helsingin piirin partiotaitokilpailuihin sekä järjestivät omia yöretkiä lähimaastossa ja saaristossa. Yhdelle näistä retkistä johtajisto oli tehnyt yöllisen tarkistusretken.

Kevään tapahtumista mielenkiintoisin on maininta Helsingin Veljesjoukkoon perustetusta Karhunpentuosastosta 8–12-vuotiaille. Tämä pentuosasto sai heti omat merkkivaatimuksensa ja pukunsa. Nykyään tämä osasto tunnetaan nimellä Kolkkaveljesjoukko. Eli voidaan todeta, että Onnea 100-vuotias Kolkkaveljesjoukko! Viipurin veljesjoukon toiminnan pääpaino oli kevään aikana oikean "mänkijä" hengen herättäminen jäsenissä, joita oli 35 jakautuen kolmeen vartioon. "Korven Varjot" niminen johtajaneuvosto toimi Viipurissa veljesjoukon johtajan apuna. Toiminta on ollut viikkokokousten lisäksi hyvin urheilupainotteista. Oman toiminnan ohella on osallistuttu paikalliseen partiotoimintaan ja hyväntekeväisyyteen.

Oulun Metsänkävijät puolestaan "puskevat hiljalleen eteenpäin". Toiminnasta on vain muutama lyhyt lause. On tehty hauskoja ja vaihtelevia pikkuretkiä ympäristöön, saatu käyttöön väliaikainen kokoushuone sekä Helsingin tapaan on perustettu Karhunpennuille oma osasto. Lisäksi vanhat Metsänkävijät ovat muodostaneet "Kilometritehtaan" ja suunnittelevat pyöräretkeä Petsamoon.

Lehdessä melkein kaikki muutkin tekstit ovat Mänkijöiden kynästä. Yleisemmin partioaatetta käsittelevät Iso Hukan laatima pääkirjoitus "Suuntaviivoja", ja Oulun Kosti Majamaan kirjoitus partiolaisten näkymisestä lehdissä ja siitä, ovatko partiolaiset liian vaatimattomia. Retkeilyä käsitellään kolmessa jutussa: Harmaa Kettu kirjoittaa seikkaperäisesti retkeilyvälineistä, Korpi Karhu puolestaan antaa ohjeita siihen, miten vartionjohtajan tulisi opettaa tulentekoa ja Ruskea Jälki kertoo yöllisestä tarkastusretkestä vartion leiripaikalle.

Muista jutuista mainittakoon vielä Rauhattoman Sielun kirjoitus, jossa hän listaa, minkälaisia oppeja leirielämään on tarjolla. Rivien välistä lukien oppeja on tarjolla tulevalla Turengin kesäleirillä, jonne Rauhaton Sielu myös suunnistaa ensimmäinen heinäkuuta. Rauhattoman Sielun sanoin:

"Kyllä te pojat joudutte eri hitsiin, sillä opetusohjelma on tämän tapainen:

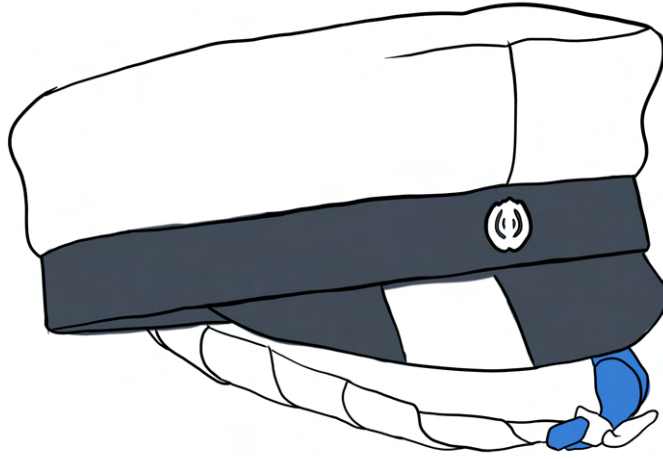
- Teltat ja niiden pystyttäminen, sillain rakentaminen, solmutyöt, pj. Akerman;
- leirivarustukset, kesäretkeilyt ja retk. leirit pj. YVillstedt;
- leirikeittiöt ja -valkeat pj. Varonen;
- merkinanto ja sananvienti, partio- ja leirimenot pj. Marjamaa;
- Ilmansuunnat ja arvioiminen, havaintojenteko, jälkien seuraaminen ja hiipiminen, solmut pj. Wahlström;
- yleinen leiritekniikka, latriinit pj. Nyberg;
- käytännöllinen ensi apu ja hengenpelastus pj. Väre;
- kartanpiirustus pj. Wahlström ja Nyberg.

Yllämainituissa annetaan arvosanat. Sitäpaitsi on kolme vapaaehtoista ainetta, joista ainakin yhdessä täytyy saada pm. 2, voidakseen saada yleiseksi arvosanaksi 3. Ne ovat:

- Laulut, joiut ja huudot (Väre, Nyberg).
- Totemien laatiminen ja leiriaskartelu.
- Nuotio-ohjelman johtaminen (Marjamaa).

Sitäpaitsi on ohjelmassa partiroleikkejä ja -kilpailuja, retkeilyjä, urheilua sekä aatteellisia luentoja. Huh huh! Miltei väsyin tuon luettelon kirjoittamisesta. Entäs sitten pojat, kun teidän on kaikki tuo opittava. Jo teistä tuleekin viisaita.

Ja ottakaakin, sekä kursseille eitä leirille tulijat, reilu partiomeininki mukaan, Samaten rummut, signaalitorvet, munnarit, haitarit ja muut helposti kuljetettavat soittokojeet. Soitto ja laulu kuuluvat asiaan. Piikkitossut, nyrkkeilykintaat, pesäpallot ja urheilupuvut reppuihin. Leirin lähellä on oikea urheilukenttä. Kamerat myös leirillä siellä eivät aiheet lopu. Ja jäsenkirja taskuun. Miettikääpä jo siellä kotipuolessa ohjelmaa juhlaan ja leirinuotiolle. Ja kynämiehet, teroittakaa suikanne, sillä oma leirilehti tulee ilmestymään – avustajina "maamme parhaat partiovoimat".

Onnea valmistuneille!

Kihokasvo

Kuka olet?

Hei, olen Kasse 19v HeMen hallituksen jäsen.

Miltä nyt tuntuu, kun oppivelvollisuus on suoritettu?

Kiitos näin hieman ehkä myöhäisistä onnittelusta mutta oppivelvollisuuteni päättyi jo 5.1.2024 kun taas valmistuin tänä keväänä, mutta vastatakseni kysymykseesi tuntuu samalta silloin kuin olin oppivelvollinen sillä seuraavat velvollisuudet odottavat.

Paras vinkkisi lukiolaisille?

Paras vinkkini lukiolaiselle on, että elämään ei kannata suhtautua liian vakavasti, kaikki on vain hetkellistä.

Miten meni Jukolan viesti? Nähdäänkö ensi vuonna uudet HeMe-suunnistusasukäytössä?

Jukola meni minun osalta ok. Toivottavasti seuraavina vuosina en joudu turvautumaan urheiluteippiin sunnitellesani Hemen desing suunnistuspukea, tässä vinkki vitonen rahastonhoitajalle minne sijoittaa tulevat eurot.

Puiden välistä

- ▶ JA NYT JOKU MUUKIN KUIN PILVI VASTAA
- ▶ Missä ne epävarsut on?
- ▶ Veli mä katon sua vinottain ja taittelen sut
- ▶ Um guys...
- ▶ blud is NOT him
- ▶ maitolihakset
- ▶ "ja sit se 13v japanilainen tyttö..."
- ▶ pitääkö banaanine
- ▶ "Miten ne pysty keksii aivot ennen aakkosii ku ei ne osannu viel puhuu?"
- ▶ "Yhtiöiden kotikuntia?" "Nokia! NOKIA!!"
- "Eiku Eppu Normaali on Ylöjärveltä..."
- ▶ "Mistä tulee sana jenkit?" "JENKKI"
- ▶ Minä tarttuisin sinuun kysymättä
- ▶ "Mitä tapahtuu jos mä en pääse vj-kurssille?"
- "Sut mestataan." "Mitä on mestaus?"
- ▶ Luonnon tuhoamisesta seuraa hylky
- ▶ Auta ystävää nälässä
- ▶ "Aarteella ei oo aikaa tunteilla." "Ei niin mun pitää lyödä"
- ▶ HeMen nuuskamekko
- ▶ Me ei olla missään turvassa kun aarre heiluttelee kirvestä
- ▶ "Pappa ota nää!" "Mul ei oo sataa kättä"
- ▶ olen odottanut ahdistelua
- ▶ Maistuu väärältä, mutta niin hyvältä
- ▶ Miten banaani voi olla avaruudessa?
- ▶ Voit tulla sieltä savusta sitten pois - ei mua häiritse yhtään (silmit kiinni)
- ▶ Arvostelija Arvostelee A-pukin
- ▶ Jukolassa on vähän vanhempiä kisaajia, yli kolmekymppisiä
- ▶ Hevoset panikoi ukkosella ku ympärillä oli niin paljon salamia

Ilmianna sinäkin puiden välistä kuulemasi jutut seuraavaan Kihoon! <https://urly.fi/2eqc>

MAINOSTA KIHOSSA!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 420 kpl ja jonka lukijakunta on kaikenikäistä.

Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v. 2025

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Helmi "Kurre" Palonkorpi

helmi.palonkorpi@gmail.com

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen martha.holmberg@partio.fi.

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki